و اولیا را نه و شاه و نیست و هیچ بجای و ولی نبود و اگر حرمت او بدین خانه متعلق شده و هم چنین بزرگان از آمد آیند از خانه خود بود
حرمت از کجا کنند نظر کنند خوار مدارش که از کنند ۸ خضر و الیاس هر سال بطواف خانه آیند و دعوات با یکدیگر ملاقات
نمایند ۹ اولیا هر شب آمینه دعوا می حاضر کرد چنانچه از عیال و دست ۱۰ از جمعی محققان منقولست که در روز
در وقت غروب آفتاب یکی از ابدال خانه را طواف میکند و در زمان طلوع شمس یکی از اوتاد و بطواف آن استغفار
چنان بطواف طواف خانه را موجب شوند و استاد و بطواف آن میل مینمایند این از بزرگان میگفتند که من بلند
صفوان نزدیک خانه نشسته بودیم که از ارباب عراق چیزی آمد و هفت بار طواف کرد و حجر اسود را استلام خود و بعد از گفت
ای چنین طواف خود بکار آوردی و ما از کو کان خود بر تو میترسیم همانجا که آمدی باز گرد و چیزی از همان در که آمد و بود و بر آن نرفت
۱۱ سایه خانه شریفترین امثال اشخاصیست که در این عالم پیشند چنانچه در آثار آمده که جمعی با سعید بن جبیر در ظل کعبه بودند
فرمود که شما در گرامی ترین سایه اید لیس علی وجه الارض ظل اکرم من هذا ۱۲ بجز و نظر کردن بخانه بی اگر آداب طواف بجای آرند
بادر خانه آن نماز گذارند عبادتست ۱۳ در حدیث صحیح آمده که حق سبحانه هر روز صد و بیست جزو رحمت بجانب اهل آن
است بهر ویرا طواف کنندگان و جهل نماز گذارندگان و بیست برای نماز گذارندگان و بیست برای نظر بجانب آن میکنند ۱۴ شفاعت رسید
روز قیامت دیوار حجاج و آسودگان در جوار دولت او از اهل بیان و تفسیر نقل میکند که در صحیفه قدیمه نوشته که در روز قیامت
زمین محشر و نبود است که حضرت عزت در روز قیامت هفتاد هزار فرشته آسمان را با هفتصد هزار سلسله زرین از عالم قدس
بسوی کعبه فرستد و فرمان لازم الاتفاق دهد بدین وجه صورت پذیرد که بیت الحرام را بدین سلسله زمام کرده همچنانی محشر کشید

ع بر دیدهای حرمان بکشید یا مرا ۱۵ ملیکه کرام مضمون فرمان ملک علام را کاسته سلسله دارندگان کعبه فرستند و ملکی
تقرب نمایند که یا کعبه از سیری ای حرم محترم و قبله مقبلان عالم بکابت محشر روان شود و عرصه کاه منشور را بجمال خود بیاری

بیت پرده بردار که آن اصل تراسیطلبد: طاق محراب ابروی تو دعا میطلبد: کعبه بزبان فصیح گوید لست بسیارة تا ما دنیا کرده
علی الاطلاق نقد مراد دهن آرزوی من نخند و فیاض بی علت کام سوال مرا بشربت اجابت شیرین نماند و از این مقام
فراتر زدم و طریق سیر نمی ندارم فرشته دیگر بکعبه ملک اکبر آواز داد که سلی تسلک مدعا خود ابتغوا عوض سلطان ملک
حاصلست ع بخواه آنچه مرادست و هیچ باک مدار کعبه گوید مرا یا رب شفاعت ده و در سلسله ای که نطق جواهر من در آمده
در نواحی حوالی من مدفون شده حضرت عزت این ندا رسول را شرف اجابت مقترن ساخته بعزت یاد تا توقی مغفرت کنند
بادر دهای روشن از تیر بر انگیزند و حضرت کرد و خانه بسبک زمان بدارند و بیکبار رسد که بکعبه اصیر جان
تیر دکه سایان که هشت جواب دهد یا بذلیه انجاح یا رب مستوقف کرد و بعد التفحص نیکه فحوای مدعا و آن باشد که برات شفاعت
عاجیان طلبید و کوید خدایا کردی بندگان بادر دهای کرد آلوده و دلها در داغ آلوده و موی شوریده و حال پشیمان را در دو
در پیش کرده اند و داغ مفارقت وطن و مهاجرت احباب و اتراب بر دل نهاده و ترک اهل و ولد کرده اند و بر غربت

و حسرت هجرت احتیاج نموده در روی بطواف من آورده اند امروز چنان نیخواهم که ایشان را از فتح بگیرم این سازی و در زیر لوای حمایت
و توفیق عنایت من جمع کرده اند فرشته نه کنند که ای خانه خدای بعضی زوار تو بعد از حرمت با وطن خود در کرب کنان مانده اند
بکشتی اعمال را در وقایع خطیبات افکنده و امروز بسبب ارتکاب آن گناه بسختی عذاب و لایق عقوبت و عتاب اند
کعبه زبان نیاز بکشاید که الهی من اصحاب کنان بزرگ را در خواست میکنم برای عصیان زبان زده و از وکیل کرم سرمایه مغفرت
میخواهم نظم بطاعت نازدن کو مایه دار است: ولی مفلس بحق امید وار است ۱۰ اگر تو مایه دار از هوی بار کنی
عصیان از چاره کار ۱۱ حضرت عزت تعالی شانه تمامی مقاصد او را بتوصل موصول ساخته بفرماید منادی گشته که هر که بشرف
زیارت این اشرف مشرف شده باید که از بیان خلایق کذاره کیرد و دست اهتمام در ذیل جلال و پیشه احترام بزند
لوام نزد پس تمه زیران پیشه از بار دیهای نورانی این از عقوبات نیرانی و پیشه نظر بعتبهای جاودانی فکر و فاده در آمده لیک
کوین بجانب عشر و ان شوند ۱۲ قسم ثانی از آیات که تعلق بتعلقات خانه دارد و آن نیز دو قسم شمار دیگی بر حرم و خلایق ظاهر
و دیگری بر زیر و خلق اهل نام سلطنه و لایح و اول از آن هشت بیت ۱ ساکنان آن حریم لازم التعظیم از زمان حضرت ابراهیم
الی یومنا هذا با وجود کثرت اعدا از تعرض نهب و غارت ایمن و مصون بوده اند و در آن نواحی آن بلد و هیچ موضع دیگر اهل
دار محفوظ نمانده اند اولم یروا انا جعلنا حرما امنا ویتخطف الناس من حولهم ۲ کعبه بدانست که بیت و عبیدی و مدیح واقع
شده و باجود آن مملو است از میوه ها و حشش و طعامها و نکشش و برکات بسیار و نخلهای هر دو با بجهت و فوائد علی
۳ در زمین حرم سیل تیز بیکبال با صوت خفیف عال خالط نماند و پوزها و هر دو یک کنام و با یکدیگر تیو در یک شیار بر بر اند
بر دو با کرک از یک چشمه آب خورند و رنگ با یکدیگر صاحب شد و در یک مقام و جذه حاصل کو از میان اندام و حیوانات آن حرم
سیر خلاد بر خواسته است و هر سر بر بالا و مسکن شیر آرام و سکون از آسیب بیت در ملک تو شیر قصد آهو نکند با هر ضعیف
مار بر نکند در عهد تو باز اگر چه بیمار شود از بیم تو آزردی نیکند ۴ اگر در زمین حل کی از زمان شکاری با میل شاری
تو بر صیدی شد بهشت و آن صید بحرم در آید فی الحال ترک ای کرشه باز یکی زند و مطلقا سنتا را زار و بیکبال اضرار به دیر نماند و در تعصب
علاوی آورده که یکی از آیات بینات آنست که جانوران بزمین حرم پناه میگیرند و اگر کسی تیر بر ایشان کرد و متوجه حرم شد نظم
مینمایند چنانچه وقتی از اوقات حبشی بهوان هر دو زیر سر کوه می آمدند و روی بخانه آورده بیکبار ترکش بکشادند چند در بجا
سوال کذشت و فریاد و فغان ایشان کم نکشت یکی از کاکا برحم بفرست بر سر آورده که ایشان را کسی نظر میکنند و بر ایشان فلو نمی
آیست تا خیر مینماید بعد از تفحص بسیار معلوم شد که کسی بر کاکا بر ایشان راه ساخته بوده و بدان جهت از آسیب شده اهل حرم بر
آن نشستمال نموده و آهوان در کنام در هفت آرام یافته ترک خویش زیاد کرده اند ۵ طیور را در آنواع
و انواع مستیمان بشد و بر نمی از ایشان بوقت طواف باد جود کثرت و از دحام خلق بخلاف لیسه خود که فوت و حشت
است بر دم در آمیزند شیخ ابو الولید رحمه الله فرموده که در بیست و هشتم ذی القعده سنه ۳۱۸ هجری یکی از مرغان زیبای

Copyright © King Saud University

Created with PDFsharp 1.2.1269-g (www.pdfsharp.com)